

Úvahy o sebe-uzdravení

Jedním z největších Silových přínosů pro lidstvo, podle mého názoru možná úplně největším, je horizontálnost přístupu k Hlubokému a obrácení se k vlastnímu nitru.

To s sebou přináší (poprvé v historii) spiritualitu bez kněží či hierarchie, ceremonie, kterých se může účastnit – a které může vést – kdokoli, i bez předchozí zkušenosti, stačí mít text ceremonie a dát do ní to nejlepší ze svého srdce. Stejně tak to znamená postradatelnost všech fyzických a vnějších mistrů, které nahrazuje vnitřní Průvodce, vytvořený nebo odhalený skrze osobní práci; vnější mistři nejsou potřeba dokonce ani pro nejvyšší cíl – kontakt s Posvátným, Nepojmenovatelným.

V různých dobách a společnostech byly tyto funkce naplňovány různými subjekty. Šaman v sobě zahrnoval všechny funkce: kněze, čaroděje, léčitele, rádce a učitele rodiny, kmene nebo lidu, kterému sloužil.

Jak se organizace společnosti stávala složitější, rozdělily se tyto funkce mezi různé lidi. I když co se týká medicíny, byla v hlavních kosmogoniích vždy těsně spojena s náboženstvím: náboženství Véd a ajurvédská medicína, taoismus a čínská medicína, buddhismus a tibetská medicína, spiritualita Tiwanaku (Tiahuanaco) a andští kallawallas atd.

S rozvojem pozitivismu se věda rychle vzdalovala od spirituality a vznikl tak rozpor věda-náboženství, tak charakteristický pro západní společnost v posledních dvou stoletích. Tento jev zasáhl taky medicínu; ta se posunula směrem k rostoucí specializaci v jednotlivých oddělených oblastech a ztratila svou celistvost a spojení s tím, co je psychologické, citové nebo duchovní; to podřídila nadvládě technologie a „měřítka pravdy“ diktovaného nadnárodními farmaceutickými laboratořemi.

Ale v posledních desetiletích, s tím, jak v lidech sílí potřeba duchovní obnovy, díky rozšíření internetu a tomu, že sociální sítě daly širokým skupinám přístup ke kolektivní paměti všech věků a kultur, se situace začíná měnit. „Nemocný“ nyní má znalosti a zkušenosti mnoha dalších, kteří si prošli tím samým, a má na výběr spoustu možností, jak se své „nemoci“ postavit a jak překonat bolest, kterou zažívá. Zároveň se znovu ukazuje jistota zkušenosti, podpořená nesčetnými svědectvími, že „vše je propojeno“: tělo a mysl, city a onemocnění, choroby a blokováná nebo nahromaděná energie.

Silovo Poselství proniká do tohoto kontextu se svým horizontálním přístupem k Hlubokému a obrácením se k vlastnímu nitru. S uzdravením od utrpení: cestou překonání bolesti a utrpení v sobě, ostatních i lidské společnosti. Se svou láskou k tělu, přírodě, lidstvu a duševnu. A s psychologickou koncepcí aktivního záměrného vědomí schopného vytvářet skutečnosti, které stojí za to milovat.

V této nové duchovní atmosféře je možné zachytit nové pojetí záměrného léčení, sebe-uzdravení, v němž aktivní role těch, kteří nemocí či neuhem trpí, spojená s jejich záměrem překonat bolest a utrpení, získává rozhodující význam. Aniž by popírali výhody, které může rozvoj vědy a techniky tomuto snažení přinést, lidé si nyní mohou vybrat z různých způsobů léčení a mohou převzít kontrolu nad tímto procesem, za asistence lékařů a dalších zdravotních pracovníků, kteří jim pomohou dosáhnout jejich cíle.

V této nové duchovní atmosféře je také nesmírně důležitá podpora a vedení ostatních, těch nejbližších, kteří si přejí uzdravení stejně silně jako nemocný. Ceremoniální rámec Poselství je nejvhodnější pro projasnění a posílení jak vlastního cíle nemocného, tak citově-energetické podpory jeho nejbližšího okolí.

Hugo Novotny, Park studií a reflexe Caracaraña , 8. srpna 2012

hrubý český překlad z angličtiny (on.fb.me/PZLIxx): Petra Duhajská, říjen 2012